

■ Ἕνα σοβαρὸ ἁμάρτημα

Οἱ κακότροπες ἀσκήτριες* Ἡ ἀπαξίωση καὶ ὑποτίμηση τοῦ Ἀδελφοῦ μας

Στὰ μέσα τοῦ βου αἰῶνος ἀσκήτευαν στὰ περίχωρα τῆς Ρώμης δυὸ παρθένες. Προέρχονταν ἀπὸ ἀρχοντικὴ οἰκογένεια καὶ ἔμεναν κοντὰ στὸ Μοναστήρι τοῦ Ὁσίου Βενεδίκτου.

Κάποιος εὐσεβὴς Χριστιανὸς φρόντιζε νὰ τὶς προμηθεύει ὅ,τι εἶχαν ἀνάγκη. **Αὐτὲς ὅμως, μὲ τὴν ἔπαρση τῆς ἀριστοκρατικῆς τοῦς καταγωγῆς, καθημερινὰ εἰρωνεύονταν, ἔβριζαν καὶ πρόσβαλαν τὸν καλὸ ἐκείνον ἄνθρωπο.**

Κάποτε πιά δὲν ἄντεξε ἄλλο τὴν συμπεριφορὰ τοὺς, ποὺ εἶχε γίνει πραγματικὰ ἀφόρητη, καὶ πῆγε νὰ παραπονεθεῖ στὸν Ὁσιο Βενέδικτο.

Μετὰ ἀπ' αὐτὸ ὁ Ὁσιος κάλεσε τὶς δύο κόρες καὶ τὶς μάλωσε αὐστηρά:

- Νὰ διορθωθεῖτε καὶ νὰ περιορίσετε τὴν γλῶσσα σας, γιατί ἀλλιῶς δὲν θὰ σᾶς μεταλάβω.

Μὰ ἐκεῖνες δὲν ἄλλαξαν καθόλου. **Κ**αὶ δυστυχῶς, μετὰ ἀπὸ λίγο καιρὸ πέθαναν καὶ οἱ δύο.

Τὶς ἔθαψαν μέσα στὴν Ἐκκλησία, ὅπως συνηθιζόταν τότε.

* * *

Ἀπὸ τὴν ἡμέρα τῆς ταφῆς τοὺς ὅμως ἄρχισε νὰ γίνεται κάτι φοβερό: **σὲ κάθε θεία Λειτουργία, τὴν στιγμή ποὺ ὁ Διάκονος καλοῦσε ὅσους δὲν θὰ κοινωνοῦσαν νὰ βγοῦν ἀπὸ τὸν Ναό, μιὰ εὐσεβὴς γυναίκα – εἶχε ὑπηρετήσῃ σὰν παραμάνους καὶ ἔφερνε πάντα προσφορὰς γιὰ τὶς ψυχές τοὺς – ἔβλε-**

πε τὶς δυὸ παρθένες νὰ σηκώνονται ἀπὸ τοὺς τάφους τους καὶ νὰ βγαίνουν ἔξω!

Ὅταν αὐτὸ ἔγινε ἄρκετὲς φορές, τρέχει μὲ κλάματα ἡ γυναῖκα στὸν Ὅσιο Βενέδικτο, πέφτει στὰ πόδια του καὶ τοῦ φανερώνει τὴν τρομακτικὴ ὀπτασία.

Ἀμέσως ὁ Ὅσιος τῆς δίνει μιὰ προσφορὰ καὶ τῆς λέει:

- Πήγαινε τὴν στὸν Ἱερέα καὶ παρακάλεσέ τον νὰ λειτουργήσει γιὰ τὴν ἀνάπαυση τῶν ψυχῶν τους. **Ἔ**τσι θὰ λυθοῦν ἀπὸ τὸ ἐπιτίμιο τῆς ἀκοινωνησίας.

Καὶ πραγματικά, αὐτὸ ἔγινε! **Ὁ** Ἱερέας τέλεσε γιὰ χάρη τους τὴν θεία Λειτουργία μὲ τὴν προσφορὰ τοῦ Ὁσίου Βενεδίκτου, καὶ ἀπὸ τότε ἡ γυναῖκα δὲν τὶς ξαναεῖδε νὰ βγαίνουν ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία. ◻

(*) Θαύματα καὶ Ἀποκαλύψεις ἀπὸ τὴν Θεία Λειτουργία, ἐκδόσεις Ἱεράς Μονῆς Παρακλήτου, Ὠρωπὸς Ἀττικῆς 1997, ἐκδοση δεύτερη, σελ. 124-125.

• Ἐπιμέλ. ἡμετ.